

Spis treści

- 106. Zaczaruję ... 27.04.2019 r.**
- 107. Dzień polskiej niezapominajki... 15.05.2019 r.**
- 108. Łąka kwietna... 04.06.2019 r.**
- 109. Spacer w marzeniach... 09.06.2019 r.**
- 110. Gdybym tylko mogła... 19.07.2019 r.**
- 111. Na jesiennym spacerze... 02.10.2019 r.**
- 112. Piękny zimowy dzień...05.01.2020 r.**
- 113. Bardzo lubię ...10.01.2020 r.**
- 114. W podróży życia ...19.01.2020 r.**
- 115. Jutro będzie lepiej ... 25.04.2020 r.**
- 116. Na kwietnej łące... 03.07.2020 r.**
- 117. Obudzić się ... 01.09.2020 r.**
- 118. Nacieszę się... 15.09.2020 r.**
- 119. Podróż do najodleglejszej z gwiazd... 24.09.2020 r.**
- 120. W dniu Nauczyciela ... 14.10.2020 r.**
- 121. Nadchodzi czas chryzantem... 25.10.2020 r.**
- 122. Czas chryzantem... 31.10.2020 r.**
- 123. Gdy przygasną wszystkie światła ... 03.11.2020 r.**
- 124. A kiedy mnie nie będzie...15.11.2020 r.**
- 125. Zatrzymać... 25.11.2020 r.**
- 126. Noworoczny spacer... 01.01.2021 r.**
- 127. Zima , a wokół wiosny tyle... 05.01.2021 r.**
- 128. Brzask i zmierzch... 10.01.2021 r.**
- 129. Jak dobrze ...14.02.2021 r.**

Zaczaruję ...

*Najpiękniejszymi wiosennymi
barwami pokoloruję swoje życie .
Wczesnym porankiem ocalę i
zapamiętam ulotne sny z marzeniami
nim światło je na pół przetnie*

*Zatracę się w śpiewie wiatru,
wśród pnączy wiciokrzewu.
Zamyślę się nad pięknem świata.
Zastłucham się w śpiewie kosa
Zapatrzę się na białe stokrotki.*

*Wrócę z pełnymi kieszeniami
rzeńskiego powietrza i zapachem
szumiących seledynowych traw.
Ciepłem swe serce i duszę okryję.*

*Nie będę liczyć już wiosen , ani lat
Nie będzie w moich oczach
śladów niebieskiej mgły .
Zaczaruje na zawsze biegnący czas.
W świecie fantazji cudnie jest żyć .*

27 kwiecień 2019 r.

Dzień Polskiej Niezapominajki ...

*Podaruję Ci bukietik niezapominajek ,
maleńkich okruszków szafirowego nieba.*

*Podaruję Ci tęczowego motyla,
który tańczy wśród błękitnych
kwiatuszków nad rwącym strumykiem .*

*Podaruję Ci kroplę lśniącej rosy ,
w której będziesz mógł się przeglądać .*

*Podaruję Ci zieleń szmaragdową
na której lśni diamentowa rosa .*

*A Ty podaruj mi skrawek promiennego nieba,
abym nie zapomniała twoich oczu.
O gwiazdkę srebrną z aksamitnego
rozwieżdżonego nieba,
spełniające marzenia nie proszę .*

*Wystarczy mi uśmiech i spacer z Tobą wśród
pięknych , urokliwych niezapominajek
nad górskim potokiem.*

** • 15 • maja * • 2019 r. **

Łąka kwietna ...

*Czerwcowy przepiękny poranek.
Krople rosy rozwieszone na
srebrnych , cieniutkich pajęczynach
wysokich traw, lśniły niczym diamenty.
Słoneczko wysoko na błękiecie
ciepłe, kojące promyczki wysyłało .
Jest spokojnie , ale to pozorna cisza.
Tysiące barwnych motyli tańczyło wśród
słodkiego zapachu kwitnącej macierzanki ,
rumianku ,koniczyny, łubianu i maków.
Swawolny wietrzyk wtańczył się w
zielono-kwiatową przestrzeń .
Świerszcze koncertowały słoneczne scherza,
Pszczoły i osy unosiły się nad łąką , brzęczały ,
i złocisty nektar zbierały.
Malutkie biedronki kołysały się
na niebieskich dzwoneczkach w takt tej muzyki
A ja ... ?*

*Zachwyciłam się w milczeniu tym cudem natury
niepowtarzalnym, pięknym, wyjątkowym.
A może ...
Zatańczę ze słońcem i wiatrem na tej kwietnej łące .
Piękny jest świat !*

04 czerwiec 2019 r.

Spacer w marzeniach ...

*Po powrocie znad morza chciałam jeszcze pomarzyć .
 Marzyłam o pięknych widokach ...
 o błękicie nieba, który łączył się z szafirową taflą morza
 o spacerach na plaży , o zachodzie słońca nad morzem.*

*I nagle pojawiła się zupełnie inna odsłona.
 Niebieska mgła ogarnęła lawendową bezkresną przestrzeń .
 Promienie słoneczka kolorowały dywan lawendy
 na ametystowy fiolet.*

*Roztańczony letni wiatr leciutko poruszał drobnymi
 kwiatkami .
 W tym przepięknym zakątku stanęłam jak zaczarowana.
 Nie sposób oderwać oczu od nieziemskiego widoku.*

*To baśń !
 To czar !
 To harmonijne piękno !
 Zachwyt przepelnił moje serce
 Niepojętny spokój w sercu i duszy .*

P.S

*Uwiłam lawendowy wianuszek, ususzę na zimę , będzie mi w
 jesienne i zimowe wieczory cudowną lawendową krainę
 przypominał*

09 czerwiec 2019 r.

Gdybym tylko mogła ...

*Gdybym tylko mogła wróżką z bajki być
darowałabym ci złote promienie letniego słońca.
W oczach zapalałabym złote ogniki
Podarowałabym księżyc i miliony lśniących gwiazd
z atramentowego, aksamitnego nieba .*

Gdybym tylko czarodziejką mogła być !

*Ogrzałabym cię ciepłym zielonym wiatrem
Na srebrnej tacy w najpiękniejszej
porcelanowej filiżance podałabym ci
zaparzoną kawę nasyconą srebrem gwiazd .
Dołożyłabym czerwony polny mak z zapachem łąk .*

Gdybym tylko czarodziejką mogła być !

19.07.2019 r.

Na jesiennym spacerze ...

*Błękitna mgła unosiła się nad niewielką polanką .
Pojawiło się słońce i jego promienie ogarnęły
liliowe wrzosa i rozjaśniły całą przestrzeń .
Podziwiałam cudowne wrzosowe dywany.*

*Nad wrzosowiskiem unosiły się barwne motyle.
A powietrze drgało poruszane tysiącami
malutkich tęczowych skrzydełek, jakby
chciały się pożegnać i odlecieć do gwiazd.*

*W przejrzystym jesiennym powietrzu,
wszystko wydawało się nieziemsko piękne
jakby ktoś zaczarował rzeczywistość
drzewa tonęły już w złotych bawach jesieni*

*Ogarnęło mnie wzruszenie ...
a oczy moje nabrały blasku.
Świat jest piękny , a zwłaszcza jego cuda natury
Nagle na tej polance poczułam się szczęśliwa .*

02 październik 2019 r.

Piękny zimowy dzień...

*Na błękitnym zimowym niebie tańczyły radośnie obłoki.
Mróz-czarodziej malował baśniowe obrazki na szybach.
Białe śnieżynki lekko wirowały z podmuchami wiatru,
jakby białe motyle wyjęte z najpiękniejszej baśni.*

*Drzewa i krzewy okryte były szronem
niczym chłodnym lśniącym srebrem.
Świat stał się zaczarowany , jasny , barwny, kolorowy
chociaż biel królowała wszechobecnie .*

*W słońcu wszystko jaśniało błękitno-różowym blaskiem.
Zniknęła szarość zwiędłych jesiennych liści .
Pośród codzienności wyczarował nam Mróz-czarodziej
świat jak z baśni i przeniósł nas w
Zaczarowany świat .*

Bo ...

*Każdy dzień ...to piękny życia sen,
nie jutro , za miesiąc , za rok , ale dzisiaj jest nasz czas
właśnie dzisiaj jest nasz czas !*

*Układajmy sobie wciąż nowe plany, wizje przyszłości
cieszymy się życiem, chwilą która trwa.
Bo dzisiaj jest nasz , najpiękniejszy czas .*

05 styczeń 2020 r.

Bardzo lubię...

*Kiedy za oknem tańczą duże płatki śniegu
niczym piękne białe motyle
kiedy Mróz-czarodziej przeistacza
wszystkie drzewa krzewy i rośliny
w lodowe rzeźby piękne i zimne.*

*Kiedy słońce wydostaje się spod warstwy chmur
i zatrzymuje się na ośnieżonym baśniowym świecie.
Zimowe wieczory , kiedy gwiazdy mieniają się
niczym małe słoneczka , a aksamitne niebo
wysrebrzone jest pełnią księżyca .*

*Kiedy jesteś ze mną i słuchamy rytmów bluesa
Kiedy patrzysz na mnie , a oczy masz wtedy
w kolorze ciemnych bławatków,
rozświetlone przez płomienie światec .*

*Lubię cieszyć się z Tobą każdą chwilą
i wierzyć , że nigdy nie przeminie.*

10 styczeń 2020 r.

W podróży życia...

*W podróży życia jestem już ... ileś tam lat.
Dzisiaj znalazłam się na skrzydłach wiatru,
który przeniósł mnie w Epicentrum dojrzałego już życia.*

*Pytam siebie ... czy moje życie zawsze miało sens ?
Ile musi być kolorów , aby je najpiękniej przeżyć ?*

Tak szybko mija czas.

*Gdyby można po cichutku , kiedy człowiek spokojnie zaśnie
Cofnąć życie , tak jak zegar o lat kilkanaście
o tych parę lat, o te parę chwil ...*

*Czy na świecie jest coś doskonałego, idealnego ?
Ile trzeba mieć szczęścia , aby szczęścia doświadczyć ?
Pytania , pytania na które nie ma odpowiedzi
A dzisiaj ...*

*Popatrzę na drzewa i krzewy okryte białą warstwą puchu,
Popatrzę na gałązki okryte srebrnymi śnieżynkami .
Świat w bieli wygląda przecudnie .
Wpatrzę się w aksamitne , atramentowe niebo.
Poszukam złotego księżyca i lśniących gwiazd*

*A może zaslucham się w muzyce w ten
piękny styczniowy wieczór
Nie będę spoglądać na stary zabytkowy zegar.
Nie będę zrywać kartek z kalendarzy
Nie będę liczyć lat... zaczaruje płynący czas.*

19 styczeń 2020 r.

Jutro będzie lepiej ...

*Wśród nieszczęść ludzkich w największym
ŚWIATA TEATRZE toczy się gra.
Prawa tej sceny bezwzględne są,
teraz ... codziennie jest
SĄD OSTATECZNY!*

*Tu mądrość ludzi musi zaistnieć
bo chwile są zbyt niebezpieczne
czy KTOŚ to szaleństwo zatrzyma
i ogłosi ZWYCIĘSTWA FINAŁ ?*

*Może już niebawem odzyskamy nadzieję,
kiedy słońeczko bardziej przyświeci.
Drzewa i krzewy nabiorą zieleni,
a rosa na łące w diamenty się zmieni
Niebo ołowiane nasiąknie błękitem,
srebrny deszcz spadnie z siłą wodospadu.
Zakwitną cudne wiosenne ogrody
ciepły wiatr czarne chmury przewieje .
Jak FENIKS z popiołów wstaniemy
Odrodzi się wszystko na nowo
Znowu będzie jak dawniej*

RADOŚNIE, PRZEPIĘKNIE, KOLOROWO
Może jeszcze tylko moment i czas zetrze

SMUTNE CHWILE.

Jeszcze spełnią się nasze marzenia.
Jeszcze uśmiechnie się do nas los.
Jeszcze ziszczą się pragnienia.
Jeszcze na wszystko znajdzie się czas.
jeszcze będziemy się głośno śmiać.

Jeszcze będziemy szczęśliwi!
A kiedy już będzie po wszystkim
bo ...CUD na pewno się zdarzy ,
pojawi się przestrzeń słoneczna,
inwazja czystego powietrza i światła.

Nie wrócimy do przeszłości
Nie wrócimy do złych dni .

Odejdzie niedobra godzina
która tragicznie świat w 2020 roku ZMIENIŁA

25 kwietnia 2020 r.

Na kwietnej łące...

*Niezliczona ilość barwnych motyli
unosila się w nieograniczonej przestrzeni .
Składały i rozkładały kolorowe skrzydełka .
Kryły się w bujnej kwiatowej roślinności, wyfruwały z niej .*

Szaleństwo !

*Ciepłe promienie słońca ogrzewały lśniące motyle.
Oczyma duszy zobaczyłam scenę , jak unoszę się
z tańczącymi motylami przepętniona szczęściem
jakbym była w pięknym , zaczarowanym śnie .
Zapomniałam na chwilę , na moment, doznania
z otaczającego mnie realistycznego świata .
Dzisiaj dni są niepokojące i przygnębiające .
Prawa tej sceny w największym Teatrze świata
bezwzględne i twarde są .
Mroczna kurtyna przed nami .*

A ja ?

*Nie potrafię zagrać w tym teatrze świata
żadnej roli , nawet „ w Oстрым Cieniu Mgły ”.
A może niebawem Reżyser Niebieski
ogłosi Wielki Zwycięski Finał*

03 lipiec 2020 r.

Obudzić się ...

*Obudzić się wczesnym porankiem
Radością powitać słoneczny blask
Zobaczyć najbłękitniejszy błękit
i drzewa tonące w szmaragdowej zieleni.*

Jakże wspaniale jest żyć !

*Niebiańskie mile przemierzać boso,
zanurzyć się w gwiazdnym pyle.
Nad głową mieć tysiące lśniących gwiazd
i księżyc roztaczający nieziemski blask.*

*Jakże cudownie z marzeniami żyć !
Znaleźć się nagle na najdalszej z gwiazd .
Wpisać wszystkie letnie noce
do rejestru najpiękniejszych snów.*

*Być tu i teraz
Dostrzec innych i siebie też,
bo to przecież ...sens istnienia .
Cieszyć się każdą ulotną chwilą
Mieć odwagę , aby w dzisiejszych
czasach móc pięknie żyć.*

01 wrzesień 2020 r.

118

Nacieszę się ...

*Zanim odejdzie na dobre piękne lato
ostatni motyl podąży do „ tęczowej krainy ”,
błyszczące świerszcze na barwnej łące
zagrają najpiękniejszy, ostatni już koncert .*

*Nim pojawią się liliowe i białe wrzosa,
jarzębina i kalina ubierze się w czerwone korale
o poranku polany otulą się niebieską mgłą ,
zielony wiatr z deszczową nutką zacznie tańczyć*

a ja ...

*Nacieszę się jeszcze urokami lata,
które w zapachu berberysów i głógów
uśpi się na długi czas.
Nie chcę wiedzieć, ile jeszcze jesieni
przede mną zostało.
Samo życie scenariusz napisze.*

** • 15 • wrześnień • 2020 r. **

119

Podróż do najodleglejszej z gwiazd ...

*Zapatrzyłam się na aksamitne atramentowe niebo.
Liczyłam gwiazdy odbijające się srebrem od księżyca .
Piękno tej chwili nie oddałby najwspanialszy malarz świata .
Rozgwieżdżone , bezkresne , migoczące niebo,
milczące gwiazdy , księżyc i my.*

Gdyby można było słowami magii zatrzymać upływający czas

*Gdyby można było znaleźć się na najodleglejszej z gwiazd .
Spacerować wśród marzeń na rozsypanym gwiazdnym pyłe ,
beztrosko i wiecznie żyć .*

*Gdyby można zaczarować , aby świat zawirował
w podniebnej karuzeli i powrócił dawny czas.
Gdybym mogła zatrzymałabym już na zawsze
ten wrześniowy wieczór z tysiącem lśniących gwiazd .*

*Łzy utkwily nieruchomo, jakby zamrożone w jasnym błękiecie
OCZU*

Wszystko mija bezpowrotnie...

** • 24 • wrześień • 2020 r. **

120

W Światowym Dniu Nauczyciela ...

*Chciałabym , aby jakaś magiczna siła przeniosła mnie do
szkoły ,
abym mogła założyć szkolny fartuszek , przypiąć do niego
szkolną tarczę .
Usłyszeć dzwonek na lekcję . Usiąść w ławce , otworzyć zeszyt
,
Wyjąć z piórnika wieczne pióro, zapatrzeć się na nauczyciela
(nawet tego surowego, wymagającego,
zadumanego, nieobecnego, zamyślnego).
Może nawet usłyszeć ;*

Siadaj , Żle, Niedostatecznie !

*Dzisiaj już tylko Żal , że tyle czasu upłynęło
i żadne modlitwy nie wskrzeszą tamtych minionych lat,
które chciałoby się na nowo przeżyć .*

*Dobrze wiem, że tamte młodzińcze
szkolne lata już nie wrócą
A jeśli nawet kiedyś wrócą...
TO TYLKO WE ŚNIE .*

ECH – MARZENIE – UTOPIA !

** • 14 • październik * • 2020 r. **

121

Nadchodzi Czas Chryzantem ...

*Przed nami smutne bardzo dni .
Czas Zadumy , Czas Przypominania
Czas Refleksji .*

Nie pojmujemy w naszej świadomości tej

Wielkiej Niewiadomej .

*Wchodzimy myślami w głębię nieodgadnioną .
Myślimy o wiecznym podróżowaniu naszych bliskich ,
naszych przyjaciół gdzieś tam w zaświatach.
My jeszcze nie chcemy poznać „ NOWEGO ADRESU ” ,
tam za „ Wiekuistą Linią ”
za „ Nowymi Widnokręgami ” .
Dziwna jest ta „ Nieznana Kraina ” ,
ten Nieznany Świat - jak sen nieuchwytny
Coś tajemnego ... jest niby daleko , a jednak blisko .*

*My jeszcze ciągle jesteśmy ... do kiedy ?
NIE WIEMY*

25 październik 2020 r.

*Tydzień , którego nie lubię , ale myślami jestem z tymi ,
którzy odeszli , których już z nami nie ma... Jednak NIE
TYLKO w tych smutnych dniach najważniejsza jest pamięć o
tych, których już nie ma z nami Oni wciąż żyją w naszych
sercach, bo o nich mówimy, wspominamy, odwiedzamy i
pamiętamy..*

122

Czas chryzantem...

*Rozświetlona blaskiem świec i ciepłem wspomnień,
złocista przepiękna chryzantema.
Szept cmentarnych pochylających
się drzew z jesiennymi liśćmi.*

*Czasem ptaka głosem cisza i zaduma przerwana
Zapalony płonący, migoczący , drżący znicz
i łza płynąca niczym strumyczek po policzku .
Zadumanie i smutek ...*

*Wspomnienia – trudno opisać jak wiele tego było.
Lecz wie tylko pogrążona w smutku – Rodzina, Przyjaciele.
Na twarzy światło świec I myśli nieodgadnione .
Modlitwa ...niczym list do tych, którzy odeszli*

*Adresat - po „ Drugiej Stronie Tęczy ”
Dziwna jest ta Kraina , jak sen nieuchwytny .
Coś tajemnego ..jest niby daleko , a jednak blisko
Sporo już czasu minęło od tej „ Ostatniej Drogi ”*

*A my jesteśmy bliżej siebie ,
tylko po innych stronach brzegu
Blisko , a może daleko ...
Któż to wie ?
Jedna chwila i zmienia się świat.*

*Rozbija nas na tysiące kawałeczków.
Tak szybko , zawsze za szybko ,
a potem już wieczna tęsknota
Wspomnijmy , zapalmy światełko, tylko słowa
" ŻEGNAJ " nie mówmy, powiedzmy – " PAMIĘTAM..."*

** • 31 - października • 2020 r. * =*

123

Gdy przygasną wszystkie światła...

*Kiedy znajdę się na wysokich schodach świata,
prowadzące aż na gwiazdny szlak ,
(jeszcze nie teraz , jeszcze nie dziś)*

*Czy potrafię po nich iść ?
Nie wiem czy potrafię zrobić krok ?*

*W strugach ulewy, po ostrych kamieniach
w niebieskiej mgle , w śnieżnej zamieci
- przecież , tak trudno jest iść ...*

*Czy nie zgubię się w labiryncie
świecących i migocących gwiazd ?
Czy odnajdę spokój unosząc się
w wielkiej milczącej przestrzeni ?
Czy potrafię bez obaw spojrzeć z góry
na ziemski świat ?*

*Każdy szczegół moich czynów, niespokojnych myśli
zapisanych
w „ Księgach Wieczystych ” ...czy odnotowany musi być ?*

Pytania , pytania – niestety bez odpowiedzi .

Wciąż nie mogę się pogodzić , że to życie tak Urządzone jest .

*Dzisiaj takie pytania zadałam sobie po refleksyjnych
przeżyciach dwóch listopadowych dni.*

03 listopad 2020 r.

124

A kiedy mnie nie będzie ...

*Nie znajdziesz mnie na nieba błękicie
nie znajdziesz mnie w błyszczącej gwiazdce
na atramentowym , aksamitnym niebie
Nie szukaj mnie wśród teczowych motyli
na ukwieconej barwnie łące .*

*Ale proszę wciąż kochaj mnie...
bo...
choć mnie nie będzie – wciąż będę*

*Nie szukaj mnie w milionach promieni słońca
Nie szukaj w majowych liliowych bzach
Nie szukaj w niebosiężnych górach
Nie szukaj mnie w zachodzącym słońcu*

*Ale proszę wciąż kochaj mnie...
bo...*

choć mnie nie będzie – wciąż będę

*Jeśli kiedyś będzie Ci smutno i źle , ciężko na sercu i duszy
Nie pytaj NIKOGO – dlaczego ? Pomilcz w ciszy i pomyśl
Jakie piękne mieliśmy życie , chociaż takie krótkie
Pomimo wszystko każdego dnia
zaczynaj życie od nowa , wciąż kochaj życie i mnie*

15 listopad 2020 r.

125

Zatrzymać ...

*Świat wyglądał w jesiennym parku
jak zaczarowany .
Jesienne łagodne słońce miodową poświatą ,
okrywało purpurę i bursztyn drzew
rosnących wzdłuż parkowej alejki .*

*Poczułam się na moment
jak w jakimś baśniowym świecie,
gdzie niepodzielnie władają zmysły i uczucia .
Różne rozterki , przemyślenia z doznań
i odbiór dzisiejszego świata gnębiące ,
niepokojące , niepojęte
smutne myśli odeszły w niepamięć.*

*Lubię spacerować i lubię marzyć .
Marzę aby zatrzymać upływający czas.
Zatrzymać wskazówki zegarów
(nawet tych zabytkowych)*

*na wieczny czas .
Nie pozwolić stubarwnym motylom
odlecieć do innej krainy .
i
Nigdy nie odejść za daleko ...*

** • 25 • •Listopad * • 2020 r. **

126

Noworoczny spacer ...

*Szron , niczym chłodne błyszczące srebro
okrywał gałązki drzew i krzewów .
Wszystko tonęło w srebrzystej mgle.
Świat wyglądał jak zaczarowany.
Park nabrał prawdziwie baśniowego uroku .*

Jest pięknie !

*Ogarnęło mnie na moment czyste ,
niczym nie zmącone poczucie szczęścia.
Nie będę myśleć o realnym świecie,
Nie będę myśleć o smutnych obecnie chwilach*

Bo...

Będzie jeszcze normalnie !

*Będzie czas na marzenia !
Będzie czas na piękne myśli!
Będzie czas na zrozumienie sensu życia.!*

A...

*Przed nami Wszystkimi cały Świat
i Piękny Kalendarzowy Nowy Rok !*

01 styczeń 2021 r.

127

Zima , a wokół wiosny tyle ...

*Spójrz na ten uśmiech zimowy ,
taki , co wtulił się w białe śnieżynki .
W oknach zaśnieżonych pojawiły się
kryształowe pąki i kwiaty jakby z baśniowego
tajemniczego ogrodu .*

*Pani Zima w przepiękną biel ubrana,
w tkliwości swojego spojrzenia ,
zmieniła płomienne barwy jesieni
w alabastrową biel.*

*Z błękitnego nieba spadło tysiące
roziskrzonych śnieżnych gwiazdeczek,
które wirowały i tańczyły*

*w tak symfonii wiatru, jakby cieszyły się
i upajały unikalną muzyką.*

*Piękna jest zima w całej palecie bieli i srebra.
Zapatrzyłam się na ten zimowy spektakl
Jaki cudny jest zimowy świat , !*

*Trudna , niepokojąca rzeczywistość
na moment gdzieś się oddaliła*

05 styczeń 2021 r.

128

Brzask i zmierzch ...

Kolejny styczniowy dzień wpisuje się w moje życie .

*Zza zasuniętych gęstych chmur zimowe słońce nie miało
szansy wychylić się nawet na chwilę .*

Wydawało się , jakby ono też usnęło

zapominając o nas spragnionych jego ciepła

Słońce , które zawsze budzi mnie pojawiło się bardzo późno

Co dzisiaj może spotkać mnie ?

Zimowy jeden dzień ...

Świt i zmrok

Poematy złudzeń i pytania bez odpowiedzi

Dlaczego wskazówki zabytkowego zegara

tak szybko przesuwają czas ?

*Dlaczego , kiedy jest radość
za chwilę pojawia się smutek ?
Powtarzalność w naszym życiu ?
Okolicznościowe sploty zdarzeń
nie zawsze zamierzone ...
A nocą niezrozumiałe sny i lęki ?
Brzask i zmierzch ... ! 10 styczeń 2021 r.*

129

Jak dobrze ...

*Jak dobrze mieć jeszcze przed sobą pragnienia
 optymizm i marzenia*

*Jak dobrze mieć nad sobą błękitne niebo
i słońce z tysiącami promyczków.*

*Jak dobrze jest przyglądać się drzewom oszronionymi
srebrnymi śnieżynkami .*

*Jak dobrze, że są momenty i chwile szczęśliwe,
które chcemy zatrzymać na wieczność.*

*Jak dobrze , że jest radość , która cieszy bez słów
Jak dobrze , że są okrucy nadziei ,
przy której pojawiają się łzy.*

*Jak dobrze , że idę z tobą na zimowy spacer,
trzymając Cię mocno za ręce
Jak dobrze , że w starym , zabytkowym zegarze*

wskazówki zatrzymały się na zawsze !

*Jak dobrze , że mamy życie , kolejny cud,
ale w dzisiejszych ciężkich czasach
to trudna sztuka przetrwania*

14 luty 2021 r.